

Flertallet ganske ligegyldigt, hvad det ærede Medlem i saa Henseende fremfører. Kun forvarer jeg mig paa Flertallets Begne mod, at vi have Del i den Forhandling, der nu føres med Ministre, der have handlet som den nuværende Krigsminister. En saadan Forhandling ført i den Tone og paa den, om jeg maa sige, overordentlig jaglige og elstværdisge Maade, som det ærede Medlem førte den paa, idet han nemlig søgte en Forstaaelse med Ministeren om Forsatningen, kunde være ført, forinden Forsatningen var brudt; men efter at dette er sket, saa igjen at ville tale med denne Minister med det Formaal at komme til en Forstaaelse af Forsatningen, det siger jeg, anser Flertallet for under sin Værdighed.

**Berg:** Nu bliver den ærede Ordfører mig virkelig aldeles ubegribelig. Det er under Thingets Værdighed at forhandle med dette Ministerium, og saa sidder det i sex Maaneder uden at bestille Andet Dag for Dag. Dernæst siger den ærede Ordfører, at det er under deres Værdighed at forhandle om Forsatningen, men jeg veed ikke rettere, end at, hver Gang de politiske Spørgsmaal komme frem, saa have de sagt: Nu gjælder det om at komme til en Forstaaelse af Forsatningen; og et Rigsretsforflag har været gjentaget to Gange. Men hvad betyder da det? De vide dog, at Ministerspørgsmaalet er dødt, at dette Ministerium sidder urørt af et saadant Forflag, saaledes at, selv om det er vedtaget af begge Thing, kan det ikke komme frem ifølge Grundloven, uden at dette Ministerium tager det i sin Haand, saa det er mig aldeles uforklarligt, at en saadan Tale kan føres, at vi ikke bør tale med Ministrene om deres Forstaaelse af de Vædringsforflag, der her foreligger. Saa mimoseagtige skulle vi ikke være. Den ærede Ordfører siger, at enten gaar man udenom eller bliver enig med Landstthinget. Jeg følger ikke de Herrer i dette Haab, men jeg ønsker dem til Lykke med at naae til Enighed med Landstthinget med eller imod denne Regjering gjennem alle Stadier inden den 1ste April.

**Ordføreren (Holstein):** Maa jeg blot sige, at det at forhandle om en Forstaaelse af Forsatningen med Regjeringen er noget Andet end at diskutere og konversere med provisoriske Ministre om deres Opfattelse af Grundloven. Det Første er praktisk og nødvendigt, hvis man vil have Forholdene ind i en ordentlig Gænge, det Andet er unødvendigt og overflødig og derfor uærdigt efter vor Opfattelse. Hvad det

angaar at gjøre Finantsloven færdig til 1ste April, da er det ikke Folkethingets Pligt. Maa jeg minde det ærede Medlem om, at Folkethinget har den Pligt at gjøre Finantsloven færdig, naar det anser det for forsvarligt, og ikke en Smule mere. Det er Regjeringens Pligt at sørge for, at vi kunne komme gennem alle Stadier, at lade den fornødne Tid blive tilveiebragt. Vi have ikke Andet at gjøre her end at behandle Loven, selvsjælgelig jaglig og alvorlig, og da gjøre det muligt, at der kan blive en Forhandling med de andre, men nogen Pligt til at sørge for at blive færdig under en bestemt Kommando, til en bestemt Dato, eksisterer der ikke for Folkethinget, og jeg maa derfor protestere imod, at det er blevet antydet fra det ærede Medlems Side.

**Berg:** Jeg vil gjøre opmærksom paa, at jeg anerkjender ikke det, den ærede Ordfører sagde, jeg anerkjender paa ingen Maade Folkethingets Pligt til at gjøre Finantsloven færdig hverken til den eller til den Tid, eller naar Andre finde det for godt. Jeg har aldrig anerkjendt Folkethingets Pligt, og mindst imager det af Pligt, naar vi forhandle Finantsloven med den nuværende Regjering. Hvad det ærede Medlem kalder for en uærdig politisk Udtalelse af mig, tager jeg mig ikke nær; men det endrer mig, at det ærede Medlem i den Grad træder i Strakten paa Ministerens Side, at han ikke kan taale, at jeg har en fra Ministeren afvigende Mening om de Vædringsforflag, de selv have opstillet. De Herrer fremsætte vel ikke denne Liste af Vædringsforflag i Folkethinget, blot for at de kunne stemme, medens det iøvrigt Intet betyder. Jeg begriber ikke, hvad uærdigt der skulde være i, naar vi anerkjende, at Ministerspørgsmaalet er dødt, at vi da forhandle med Ministeren om Alt mellem Himmel og Jord og derunder, at vi forhandle om Alt aldeles jaglig ligesom ogsaa om det Spørgsmaal, hvorledes vi kunne komme til en Forstaaelse af Forsatningen. Hvorledes kan det ligeoverfor denne Politik være uærdigt at spørge, hvorledes dette Ministerium, hvis Tilværelse der jo for saa vidt er lyst Fred over, fremdeles er fundet i parlamentarisk og grundlovmæssig Henseende? Nu vel, det glæder mig, at disse skarpe Domme over min Optreden lige over for den høitærede Krigsminister ikke kunne komme fra den høitærede Formand i Thinget, men fra et af Thingets Medlemmer. Thi i sidste Tilfælde er det, der efter min Opfattelse er min Pligt efter Forretningsordenen, ikke krænktes, den er lige bestaaende.